

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

THÁNH-NGÔN BÁT-NƯƠNG ĐTC.

Phước Thiện

*CƠ-QUAN GIẢI KHỔ CỦA
ĐẠI-TỬ-PHỤ*

TÀI LIỆU SƯ TÂM 2024
hai • không • hai • bốn

BÁT NƯƠNG ĐỨC GIÁNG CƠ ĐỀN THỜ PHẬT MẪU QUI
THIỆN, ĐÊM 26—10—CANH DẦN (DL 5—12—1950).

PHƯỚC-THIỆN-CƠ QUAN GIẢI KHỔ CỦA ĐẠI TỬ PHỤ

BÁT NƯƠNG ĐIỀU-TRỊ-CUNG

THÀO CÁC EM NAM NỮ.

Nhơn dịp các em hội hiệp nơi đây đông đủ để nghe lời chỉ giáo của các Đấng, chị cũng có đôi lời khuyến giáo các em nam nữ nơi Qui Thiện Đường.

Lúc này em Đinh Công Trứ đã có đôi lời nhắc nhở các em về phận sự và Đức Cao Thượng Phẩm cũng có giải thích rõ rệt về Chơn truyền của Phước Thiện mà hiện các em đang thi hành cơ quan giải khổ mà Đức Chí Tôn đang để nơi mặt thế này, các em cần phải suy nghiệm và khảo cứu cho tường tận để tìm phương tiện thực hành cho ra thiết tướng, cho nhưn sanh lãnh hội hầu cùng các em chung tâm hòa trí trong tình yêu ái nồng nàn của Đức Chí Tôn và Phật Mẫu.

Phương pháp ấy rất giản tiện và cũng rất dễ làm, nếu ai có thiện tâm thương yêu nhưn loại, dầu cho kẻ yếu hay tật nguyên cũng có thể làm được, đừng nói chi kẻ trí thức là **phải thực hành chương trình xã hội thuần túy**:

Phải cho cơm những kẻ thiếu cơm, cho thuốc những kẻ thiếu thuốc, cho hàn những kẻ không hàn chôn, chở che những kẻ bị đàn áp bất công, binh vực

những kẻ bị chúng hiếp, an ủi những kẻ buồn rầu, khuyến khích những kẻ toan thối bước, độ những kẻ khổ tâm, lau chùi nước mắt những kẻ cô độc đang khóc trước mặt mình.

Tóm lại là phải tự hiến mảnh thân làm tế vật cho Đức Chí Tôn để làm tôi đòi cho con cái của Người sử dụng trong việc đem hạnh phúc đến cho họ, để thực hành cho trọn vẹn cơ quan giải khổ của Đại Từ Phụ.

Nền Đạo của Đức Chí Tôn đã có danh lan rộng ra ngoài quốc rồi, chỉ còn có thực hành cho Thiên-Hạ thấy nữa thì sẽ thành Quốc Đạo. Phận sự của các em rất nên yếu trọng là *phải cố sức thực hành cho trọn vẹn Nhơn Nghĩa của kẻ quên mình làm nên cho người, một như mười, mười như một, muôn như ức triệu, và hằng hà, và loan ra cho toàn cả nhơn loại trên mặt địa cầu này đều hưởng ứng làm theo, thì mong chi nền đại đồng không thành tướng được.*

Các em là kẻ tiên phong của Đức Chí Tôn để làm tròn sứ mạng của Người giao phó, công cán ấy sẽ được ghi vào Đạo Sử muôn năm ngàn kiếp.

Mỗi sự đã có hình thức trước mắt các em, không chi tồn tại vĩnh viễn cả vì hữu hình thì hữu hoại, chỉ có cái đức hy sinh cho nhơn loại mới trường cửu mà thôi. Cái danh thiệt ấy, các em tưởng dễ gì gặp được cơ hội thuận tiện để đoạt sao, chỉ do nơi thời kỳ ân xá này để lập mà thôi.

Vậy đã đặt mình trong khuôn khổ và chơn truyền của Đức Chí Tôn thì phải kiên tâm trì chí để đoạt cho được chí hướng cao cả của mình.

Về Bí Pháp của Đạo cũng như triết lý của Đời, là

càng đau khổ thì càng kinh nghiệm, càng thanh cao. Con đường Thiêng Liêng lập vị của Đạo cũng do nơi Bí-Pháp ấy. Thử hỏi từ ngàn xưa, biết bao vị đắc đạo mà không nhờ trong khuôn khổ nào chăng?

Lại có câu: “*Lửa thử vàng, gian nan thử Đạo*” là cũng trong một ý niệm ấy. Nếu thoảng như đi trên con đường lập vị Thiêng Liêng được sung sướng hoặc dễ dàng hoặc không cần chi phải mệt xác mệt trí, hoặc không có chịu sự khảo duyệt nào về tinh thần hay hình thể, thì như loại trên mặt địa cầu này sẽ thành Phật hết. Như thế, các em nghiệm coi phẩm trật ấy có phân biệt và quý trọng không? Hẳn là không phân biệt rồi.

Vậy các em nên hiểu điều đó để lướt qua mọi trở ngại thử thách đặng kịp sớm cho các em đạt được sở hành phi phạm đó vậy.

Các em khá lưu tâm.

Chị xin kiếu.

THẮNG ■